

der af Lovgivningsmagten paa lovlig Maade faaer en Bemyndigelse til at udføre et enkelt Hverv, som en særlig Lov paalægger den, faaer derigjennem Lovgivningsmagtens Sanction for at maatte udføre denne Lov paa forventet Tillægsbevilling, og at der heller ikke der vil kunne blive Tale om Anklage derfor mod et saadant Ministerium, hverken til Straffeanlæg og Erstatning, og det Samme vil væsentlig fremkomme ved Opkræven af i alt Fald en større Del af de Skatter, som Løbe direkte. Indtægten af Banerne maa indkræves, naar man lader Banerne gaa, og det vilde blive en saa uovervindelig Vanskelighed at standse med Toldopkrævnin-gen, naar det da ikke var en meget kort Tid. Striden stod paa, at en Regering vilde paa- drage sig et utvivlsomt forøget Ansvar ved ikke at holde dette i Gang. Den Side af Sagen væsentlig, som angaar alle den Slags løbende Indtægter, vilde ogsaa under en Rigsretsanklage blive Gjenstand for politisk Ansvar paa Grundlag af, at de have regje- ret paa ulovlig Grund, men ikke til baade Straffe- og Erstatningsansvar. Derimod kommer Forholdet ganske anderledes klart frem, naar Ministeriet gaar videre under Konflikten end at holde Statsmaskinen lø- vende, indtil Konflikten er endt, naar den giver sig til paa egen Haand at udføre For- anstaltninger uden Lovgrund, uden lovlig Be- villing, ja endog saa mod Folkethingets Neg- telse. Her træffe vi Ministeriets store Syn- der, hvor man ikke blot som ved den øvrige Styrelse vil kunne anklage Ministeriet med Sikkerhed til Strafansvar, men tillige til Erstatningsansvar, og det mene vi kan an- drage efter Skjøn det. som antydes i vort Ændringsforslag. Angaaende de 100 Rigs- retsanklager, som der er Stof til at kunne formere mod det nuværende Ministerium, naar Tiden kommer, er jeg tilbøielig til at tro, at de neppe vilde finde rigtigt at gaa op til 50 Millioner paa Grund af deres forskellige Indhold, og det gjøres ikke heller nødvendigt. Det holde vi ved vort Forslag ganske aabent. Vi kunne gaa til 50 Mil- lioner, og vi kunne gaa videre. Det Spørgs- maal staar uberørt af vort Forslag. Saale- des have vi ikke forjagt nogen Maade at tænke os Fremtiden bunden saa lidt, som fremtidige Folkething jo ere bundne ved denne Af- stemning. Vi have sagt, at selv om de gik op til 50 Millioner var der endda 2 pCt. af de 50 Millioner, i den Million her, og selv om de sige, det saa er for lidt, sige vi: Kassebeholdningen er ikke altid mere rente- bærende. Dette er Benge, vi have tilgode hos det nuværende provisoriske Ministerium. Staar Summen end ikke saa sikkert der, som

den Del af Kassebeholdningen, der staar i Bankerne og giver 1 pCt., og der altsaa maa svares noget højere Rente, saa staar den i alt Fald lige saa sikkert, som de Millioner, Ministeriet har sendt til Vestindien uden nogen Garanti. De Herrer se altsaa, at Mindretallet er ikke slet saa dumt paa de Sager, som den ærede Finantsordfører vil faae sine Tilhængere til at tro. Jeg er tilbøielig til at tro, at han ikke har umaget sig med at følge Finantsstyrelsen i dens forskjel- lige Resultater saa omhyggelig, som Min- dretallet har gjort som Grundlag for dette Forslag. Jeg siger til den ærede Ordfører for en anden Gangs Skyld: Han skal ikke uvove sig for vidt ud, han kunde da let slippe igjennem; jeg skulde for Resten ikke i dette Tilfælde søge at redde ham. Men nu kom- mer det Snildeste. Det er nu altsaa det Første, de indvende mod dette Forslag, som saaledes maa antages at være fuldt politisk begrundet med en, tør jeg sige, klar Over- betelse af baade det statsretlige og det finansielle Forhold, vedkommende vor pro- visoriske Stilling i de 5 Aar. Nu kommer det Artigste, og det er Flertallets Indsigelse mod dette Forslag sammenholdt med deres eget. Flertallet siger, at det vil blive Ren- ten af en anden og betydelig større Behold- ning end den virkelige. Derfor fraraader man Forslaget, fordi det giver Budgettet en fingeret Balance. Det er dog mærkværdigt, at den hvidærede Ordfører for Flertallet er saa bange for det Fingerede. I Forgaars eller i Gaar bedtog De en Udgiftsbevilling paa 2 Millioner Kr. til Udvikling af Es- bjerg-Ruten. Enhver veed dog, at det staar som en fingeret Post paa Udgiftssiden og altsaa fingerer en højere Udgift alene paa dette Punkt af 2 Millioner Kroner. Men nu da det ærede Medlems eget Forslag! Bliver det virkeligt, ved at han anvender Ordet „virkeligt“ 25 Gange? Det kommer formentlig i Tidenden alle de Gange, han leverede „Virkeligheden“, og dersom D'Her- ville tælle dem, er jeg tilbøielig til at tro, at De ville finde Ordet „virkelig“ i Forbin- delse med hans Forslag om de 650,000 Kr. c. 25 Gange. Tro De nu, mine Herrer, at det Fingerede bliver mindre fingeret, fordi man 25 Gange paaftaar, at det er virkeligt? Jeg tror, det er akkurat det Samme alligevel. Nu siger Ordføreren, at de have stillet deres Forslag, for at det kan svare til Kassebeholdningens Størrelse den 31te Marts 1890, da denne vil afhænge af de Bevillinger, der gives paa Tillægs- bevillingen og andre Love. Derfor have De foreslaaet den forhøjet til det Beløb, der er foreslaaet. Men hele denne Bevilling er